

ผ้าปูโต๊ะ

ถอดความจากเรื่อง Tablecloth

เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้าเป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกขลาภ เพื่อจะให้อนาคต และความหวังใจแก่เจ้า” เยเรมีย์ 29:11

ศิษยาภิบาลหนุ่มคนหนึ่งได้ตอบรับ ไปทำงานในคริสตจักรเก่าแก่แห่งหนึ่ง ซึ่งเคยสวยงามมาก และอยู่ในย่านคนร่ำรวย แต่เดี๋ยวนี้ถื่นนั้นเสื่อมทรามลง และอาคารคริสตจักรทรุดโทรมลงมาก อย่างไรก็ตาม ชายหนุ่มและ ภรรยาต่างเชื่อว่า พวกเขาจะทำการฟื้นฟูอาคารให้กลับสวยงามดังเดิมได้

เมื่อเขาไปรับหน้าที่ในเดือนตุลาคม 1948 ทั้งสองก็เริ่มทำการซ่อมแซมและทาสีใหม่ พยายามอย่างดีที่สุดเพื่อเตรียมฉลองเทศกาลคริสตมาสปีนั้น เพียงสองวันก่อนวันคริสตมาส เกิดพายุใหญ่ ฝนตกหนักหลังคาคริสตจักรโห่วเป็นรอยใหญ่ เกิดรอยน้ำรั่ว ค้างอยู่บนผนังหลังแทนบูชาพอดี ผนังปูนมีรอยขึ้น เหมือนฟองน้ำอมน้ำไว้ก็ไม่ปาน ทำให้เกิดรอยบวม ค้างไปทั่ว ศิษยาภิบาลและภรรยา มองดูผนังต่างพร้อย ด้วยความเศร้า ไม่มีทางทำอะไรได้ทันก่อนคริสตมาสแล้วงานหนักที่ทำมาตลอดสามเดือนถูกพายุพัดหายไปหมดแต่ทั้งคู่ก็ทำได้ และยอมรับว่านั่นคือน้ำพระทัยของพระเจ้า แล้วพวกเขาก็เก็บกวาด ทำความสะอาด

บ่ายวันนั้น ศิษยาภิบาลกับภรรยาได้ไปดูการประมูลขายของของกลุ่มอนุชน มีของชิ้นหนึ่งที่ประมูลกัน วันนั้นคือ ผ้าปูโต๊ะขริบเงินและทองแบบเก่าผืนหนึ่งขนาดยาวเกือบสิบห้าฟุต เพราะความสวยงาม ศิษยาภิบาลเป็นผู้ประมูลที่ให้ราคาสูงสุด \$6.50 เขาคิดว่าจะใช้ผ้านั้นแขวนปิดรอยบนผนังในคริสตจักรก่อนวันคริสตมาส หิมะตก โปรยปรายอยู่ข้างนอกอาคารพร้อมกับลมหนาวพัดโซย ขณะศิษยาภิบาล กำลังเปิดประตูคริสตจักร เขาสังเกตเห็น หญิงชรา ยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์ใกล้ ๆ และเขารู้ดีว่า กว่าจะรถมาก็อีกครั้งชั่วโมง เขาจึงเชิญหญิงชราเข้าไปข้างใน เพื่อจะได้อุ่นขึ้นหญิงชราไม่ใช่คนแถบนั้น เธอบอกว่าเพราะครอบครัวร่ำรวยครอบครัวหนึ่งที่อยู่ละแวกนั้นต้องการคนดูแลเด็ก เธอจึงมาสัมภาษณ์ เธอเป็นผู้ลี้ภัยสงคราม ภาษาอังกฤษไม่ดีนัก จึงไม่ได้งาน นางก้มหน้าอริษฐาน นั่งอยู่ที่เก้าอี้แถวหลัง ไม่ได้สนใจศิษยาภิบาลที่กำลังแขวนผ้าปูโต๊ะ เพื่อปิดรอยบนผนัง แต่เมื่อหญิงชราเงยหน้าขึ้นและเห็นผ้าผืนนั้น เธอถลันลุกขึ้นไปข้างหน้าทันที “ผ้าผืนนี้เป็นของฉัน” เธอตะโกน “ผ้าปูโต๊ะสำหรับงานเลี้ยง ผ้าของฉัน” เธอเล่าความเป็นมาให้ชายหนุ่มที่กำลังแปลกใจพร้อมทั้งชี้ให้ดูอักษรย่อซึ่งปักอยู่ริมผ้าด้วย หญิงชรา และสามีเคยอยู่ที่เวียนนา ออสเตรีย แต่เพราะต้องการหนีพวกนาซีช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สองจะเกิดขึ้น พวกเขาตัดสินใจหนีไปสวิสเซอร์แลนด์ แต่สามีบอกว่า พวกเขาต้อง

แยกกันหนี โดยเธอออกเดินทางไปก่อน ต่อมานางได้ข่าวว่าสามีเสียชีวิตในค่ายกักกันเชลย เมื่อได้ยินเรื่องราวทั้งหมด ชายหนุ่มพยายามมอบผ้าผืนนั้นคืนให้หญิงชรา เธอจึงเข้าไปคุงูหนึ่ง และปฏิเสธ ไม่ยอมรับผ้าเพราะเดี๋ยวนี้อาจมีความจำเป็นต้องใช้อีกแล้ว ผ้าผืนนั้นแลดูสวยงามมากเมื่อแขวนอยู่บนผนังในคริสตจักร แล้วเธอก็กล่าวคำอำลา

การนมัสการท่ามกลางแสงเทียน คืนวันก่อนคริสตมาส ทำให้ผ้าปูโต๊ะผืนนั้นยิ่งสวยงามขึ้น เมื่อสมาชิกเริ่มทยอยกันกลับบ้าน พวกเขาชมเชยสิ่งที่ศิษยาภิบาลได้กระทำ คริสตจักรดูสวยงาม สุภาพบุรุษชราคนหนึ่ง รีรอและเพิ่งนึกผ้าผืนนั้น ขณะเขากำลังออกจากคริสตจักร เขากล่าวกับศิษยาภิบาลว่า “แปลกเหลือเกิน หลายปีมาแล้ว ผมและภรรยา เราเคยมีผ้าปูโต๊ะเหมือนอย่างนี้ เธอจะใช้เวลาทำงานเลี้ยงชีพเท่านั้น แต่เวลานั้น เราอยู่ที่เวียนนา” เมื่อได้ยินดังนั้น ศิษยาภิบาลพยายามสงบสติ และเริ่มเล่าเรื่องหญิงชราที่ป่วยรณเมธให้ชายชราฟังอย่างสงบเท่าที่เขาจะทำได้ “เป็นไปได้หรือที่เธอยังมีชีวิตอยู่?” น้ำตาไหลพรากเปียกแก้มชายชรา “ผมจะหาเธอได้ที่ไหน?” ศิษยาภิบาล จำชื่อครอบครัวที่สัมผัสหญิงนั้นได้ พร้อมกับชายชราที่กำลังตื่นเต้น พวกเขาจึงโทรศัพท์ ไปถามชื่อและที่อยู่ของหญิงนั้น ทั้งสองขึ้นรถคันเก่าของศิษยาภิบาล แล้วก็ขับไปอีกด้านหนึ่งของเมือง ทั้งสองเกาะประตูห้องพัก เมื่อหญิงนั้นเปิดประตูออกมา ศิษยาภิบาลก็ได้เป็นพยานถึงความปิติยินดี และเห็นน้ำตาแห่งความตื่นเต้นที่สามี ภรรยา ได้กลับมาพบกันอีกครั้ง บางคนอาจเรียกว่า นี่คือการไขว่คว้าที่สมบูรณ์แบบ ราวกับว่าความพยายามของศิษยาภิบาล ทุกอย่างเหล่านี้รวมเข้าด้วยกัน ไม่น่าเกิดขึ้นได้ หรือเหลือเชื่อเกินที่จะเป็นแค่ “ความบังเอิญ” เท่านั้น ถ้ามีจุดเชื่อมจุดหนึ่งจุดใดในเหตุการณ์นี้ขาดหายไป สามี ภรรยาคู่นี้ คงไม่มีโอกาสได้พบกันอีกก็ได้ ถ้าไม่มีพายุถ้าฝนไม่ตก ถ้าหากไม่รู้ ถ้าศิษยาภิบาลไม่ได้ไปประมวลของ ถ้าหญิงนั้นไม่ได้หางานทำ หรือยื่นรณเมธในเวลาเหมาะสม เกือบอธิบายไม่หมด แต่ความจริงนี่คือน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้าเป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้อนาคต และความหวังใจแก่เจ้า”

เยเรมีย์ 29:11

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 310 พฤษภาคม-มิถุนายน 2006, หน้า 12-13.